

θέλει συνησπισμένην τὴν ὑποστηρίζουσαν τὴν πλειοψηφίαν κυβέρνησιν μετ' εὐχαριστήσεως ἤκουσεν ὅτι ἡ ἐξέτασις τῶν Βελενδζικῶν θὰ εὐρῇ τὴν πλειοψηφίαν τοῦ κ. Τρικουπῆ ἀκλόνητον ὡς στήλην, ἥτις τότε μόνον δυνατὸν νὰ καταπέσῃ, ὅταν πρόκειται νὰ θάψῃ ὑπ' αὐτὴν τοὺς ἐνόχους!

Ο ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΕΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΟΙΣ

Χαίρομεν πολὺ διότι ἡ τὸ πρῶτον ὑφ' ἡμῶν ριφθεῖσα ἰδέα περὶ τῆς ἐν Καλαβρύτοις ἐκλογῆς τοῦ κ. **Ἀριστείδου Οἰκονόμου** ἐκαρποφόρησεν!

Καὶ ἐκαρποφόρησε δαφιλέστατα. Οἱ ἐν Αἰγίῳ Καλαβρυτινοί, πολῖται ἅπαντες ἀρχῶν καὶ αἰσθήματος, ἀπηύθυναν δῆλωσιν πρὸς τὸν κ. Ἀλέξανδρον Ζαῖμην, ἕνεκα τῆς ἀνηλικιότητος τοῦ ὁποίου ἐκενῶθη θέσις Βουλευτικῇ ἐν Καλαβρύτοις, δι' ἧς τὸν παρακαλοῦσι νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ διὰ τῆς ψήφου του καὶ διὰ τῆς ἐπιρροῆς του τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. **Ἀριστείδου Οἰκονόμου**.

Εἶναι γενναία κατὰ τοῦτο ἡ δῆλωσις, διότι δὲν ἀπευθύνονται πρὸς τὸν κ. Α. Ζαῖμην πιστεύοντες σπουδαίως ὅτι ὁ κύριος οὗτος θέλει ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν αἰτησίαν των, ἀλλ' ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀναγάγῃ τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. **Ἀριστείδου Οἰκονόμου** εἰς περιωπὴν ὁμοίαν ἐκείνης, ἥτις ἔφερε τὸ πρῶτον εἰς τὴν Βουλὴν, ἐστεφανωμένον μὲ τὴν ἀγνοτέραν παρὰ τοῖς Καλαβρυτινοῖς δημοτικότητα, τὸν πρῶτον παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέα.

Αὐτὰ τὰ φαινόμενα δημοτικότητος πρὸς πολίτευμα, ὅστις οὐδὲν ὑπὲρ τῆς ἰδιαίτερας πατρίδος του ἔπρα-

ξεν, ἀσπασθεὶς ἀμέσως τὴν γενικὴν πολιτικὴν τῆς ἐλληνικῆς μεταρρυθμίσεως, εἰσὶ παρήγοροι ἐκδηλώσεις λαϊκοῦ βρασμοῦ, ὅστις εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ φέρῃ λίαν προσεχῶς τὸ ἀποτέλεσμά του.

Ὁ κ. **Ἀριστείδης Οἰκονόμος** δέον νὰ εἶναι ὑπερήφανος ἐπὶ τούτῳ. Ἐν Ἀθήναις εἶχε διεγείρει κατὰ τὰς ἐκλογὰς τόσον ἐνθουσιασμὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν Καλαβρύτοις τώρα προκαλεῖ σχεδὸν φανατισμὸν.

Αἱ ἐκδηλώσεις αὗται ἄς τῷ χρησιμεύσωσιν ὡς ἐνθάρρυνσις ἐπιμονῆς ἐν τῇ στερρῶς μεταρρυθμιστικῇ πολιτικῇ του, ἥτις ἀργὰ ἢ ὀγλήγορα καὶ ἐν τῇ Βουλῇ θέλει εὐρεῖ ἐνθουσιαστὰς ὁπαδοὺς καὶ φίλους.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΑ.

Θύελλα ἀναμένεται· παύσεις καθηγητῶν ψιθυρίζονται. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, μέλος τῆς ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀρχηγὸν Κυβερνήσεως τοῦ 1875, ἥτις διὰ τοῦ τότε συναδέλφου του κ. Ῥάλλη ἐπανεφέρει τὴν ἰσχὺν τοῦ Νόμου εἰς τὰς σχέσεις Κυβερνήσεως καὶ Πανεπιστημίου, ἐννοεῖ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ σημεῖον τῆς νομιμότητος ἐκεῖνο.

Τὸ σημεῖον αὐτὸ περιορίζεται εἰς τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν: — Πόσοι Καθηγηταὶ ἀπὸ τοῦ 1875 διωρίσθησαν χωρὶς προτάσεως τῆς οἰκείας Σχολῆς, καθὰ ὀρίζει ὁ Νόμος τοῦ 1837, ἂν δὲν ἀπατώμεθα;

Οἱ Καθηγηταὶ αὐτοὶ ὡς παρανόμως διορισθέντες προκεῖται νὰ παυθῶσιν.

Ἄλλ' ὁ κ. ὑπουργὸς θὰ περιέλθῃ εἰς τὸ δίλημμα ἢ τὸν Νόμον νὰ θυσιάσῃ ἢ τὴν ἐπιστήμην.

Διότι μεταξὺ τῶν μόνων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διορι-

ΜΙΑ ΤΟΥΡΚΟΠΟΥΛ' ΑΓΑΠΗΣΑ.

1878

(Ἰβ. ἀριθ. 275).

Μετὰ τὴν σύνταξιν τῆς πολεμικῆς ἐκθέσεως ἐξαπεστάλησαν χωρικοὶ πρὸς εἰδοποίησιν τῶν πέριξ ὀπλαρχηγῶν, οἵτινες ἀφίκοντο τὴν νύκτα πάντες μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἀνδρῶν.

ὑπὸ τὸ ἀμυδρὸν φῶς τῆς σελήνης συνεκροτήθη τότε στρατιωτικὸν συμβούλιον, ἐν ᾧ ἀπεφασίσθη διακρούμενοι εἰς δύο σώματα νὰ προσβάλωμεν τὴν ἐπιούσαν τὸν ἐν Ἀγυιᾷ Ἀμοὺς ἀγὰ καὶ ἐξώσωμεν τοῦτον τῆς κωμοπόλεως.

Εἰς τὰς τάξεις ἡμῶν εἶχον προσέλθει ἡ καλλίτερον ἀχθῇ διὰ τῆς βίας ἱκανοὶ χωρικοὶ, μεθ' ἐνὸς τῶν ὁποίων συνέδεσα ὁμίλιαν.

— Πατριώτη, τῷ εἶπον, δὲν μοῦ κάμεις τὴν χάριν νὰ μοῦ πῆς, στήν Ἀγυιᾷ ποῦ θὰ πάρωμε αὐριο χωρὶς ἄλλο, ὑπάρχουν τουρκοπούλες;

— Ἄ μπᾶ, ὅλο τὸ χωριὸ κατοικεῖται ἀπὸ χριστιανούς.

— Ἀμ τότε τί θέλομε νὰ τὸ πάρωμε; Ὁ σκοπὸς εἶνε νὰ κυριεύσωμε χωριὸ ποῦ νὰ ὑπάρχουν μέσα καὶ τούρκοι. Ἄλλο κἀνένα χωριὸ δὲν εἶνε ἐδῶ κοντὰ, ποῦ νὰ ἔχῃ τούρκους;

— Ὅλα τὰ χωριὰ ἔχουν· εἶνε οἱ καθάσιδες, ὁ καθῆς, οἱ τακτικοί...

— Μὰ ὅχι τέτοιους τούρκους, ξεροὺς, ἐγὼ λέγω τούρκους ποῦ νὰ ἔχουν οἰκογενεῖας.

— Στὴ Λάρισσα, στὸ Βῶλο 'βρίσκεις χιλιάδες.

— Ἐχει κᾶστρο ὁ Βῶλος;

— Ἐχει, καὶ ἴσα ἴσα ἐκεῖ μέσα εἶνε ὁ τούρκικος μαχαλᾶς.

— Κρίμα. Πρέπει κἀνεὶς γιὰ νὰ 'μπῇ μέσα νὰ χαλάσῃ τὸ φραῦριον πρῶτα. Σκοτούρες.

— Καὶ τί θέλεις τῆς τούρκικαις οἰκογενεαῖς;

— Ἐχω ἐντολὴ ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν νὰ πιάσω καὶ νὰ στείλω μιὰ τουρκοπούλα ἀνύπανδρη στήν Ἀθήνα χάριν ἐθνολογικῶν μελετῶν.

— Δηλαδή, δὲν σὲ καταλαβαίνω.

— Νὰ, θέλουν νὰ ἔχουν μιὰ τουρκοπούλα γιὰ νὰ τὴνβάλουν εἰς τὸ ζωολογικὸν μουσεῖον, νὰ πηγαίνει ὁ κόσμος νὰ τὴν βλέπῃ.

— Σὰν νὰ ἦνε πανόραμα.

— Γεῖά σου. Αὐτὸ λέγω.

— Καὶ μεγάλη δουλειὰ εἶνε; Ἐγὼ ἔχω ἓνα κορίτσι

σθέντων καὶ χωρὶς προτάσεως τῆς σχολῆς καταλέγονται φοροὶ ἐπιστήμονες, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόλυσις θὰ ᾔτο τραῦμα καὶ εἰς τὴν ὑπόληψιν καὶ εἰς τὴν ὑπαρξιν τοῦ πανεπιστημίου.

Ἐπὶ παραδείγματι, ὁ κ. Ζωχιὸς διωρίσθη χωρὶς πρότασιν τῆς Σχολῆς· τίς θὰ τολμήσῃ νὰ τὸν πειράξῃ; Ὁ κ. Πανταζίδης ἐν τῇ φιλοσοφικῇ Σχολῇ ἀπολαμβάνει καὶ αὐτὸς ποιᾶς ὑπολήψεις· πρὸ παντὸς ἄλλου ἔχει φίλους· ὁ κ. Γαλθάνης κέκτηται τὴν ἐπιστημονικὴν του ὑπόληψιν· ὁ νεαρὸς καθηγητὴς τῆς χημείας κ. Κρίνος δὲν ἔχει καλλίτερόν του· ὁ κ. Ζίννης εἶναι σεβαστὸς καὶ ἐν Εὐρώπῃ κατέστη εἰδικότης. Πάντες οὗτοι διωρίσθησαν χωρὶς γνωμοδοτήσεων τῶν οἰκείων σχολῶν. Τὸ ἔθιμον τῶν γνωμοδοτήσεων ἐπεκράτησε μᾶλλον ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων, ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ.

Τί πρέπει νὰ γίνῃ;

Καθ' ἡμᾶς, ὅ,τι συνέβη μὲ τοὺς παρανόμως διορισθέντας ἐπὶ Κουμουνδούρου δικαστὰς ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις, τοῦτ' αὐτὸ δύναται νὰ συμβῇ καὶ μὲ τοὺς κυρίους καθηγητὰς τοὺς ὑπαγομένους εἰς αὐτὴν τὴν κατηγορίαν.

Ἄς παυθῶσι δηλαδὴ καὶ ἄς ἀναδιορισθῶσιν.

Ἄλλο μέσον θεραπείας καὶ τοῦ νόμου καὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ πανεπιστημίου δὲν βλέπομεν ἡμεῖς.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Ὑστερα ἀπὸ τόσας ἀπολύσεις τοῦ πτωχοῦ ἐπιτίμου, ὁ κ. Κωνσταντινίδης μᾶς παρουσιάζεται ὡς μία... γερικὴ ἀπόλυτος.

Μολονότι ὁ κ. Δήμαρχος δὲν ἀπέστειλε καὶ εἰς ἡμᾶς τὴν περὶ ἐγγραφῆς εἰς τὸ Μητρώον τῶν ἀρρένων δήλω-

σίν του—ἴσως ἵνα μὴ μικανθῶμεν μὲ ὀλίγον δημοτικὸν παρᾶν διὰ τὴν δημοσίευσιν—οὐχ ᾔττον βοῶμεν πρὸς τοὺς συμπολίτας μας δυνατώτερον τῶν πληρωθεῖσων συναδέλφων μας, προτρέποντες αὐτοὺς νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ Μητρώον τῶν ἀρρένων.

Τοῖς λέγομεν καὶ ἐν ἄλλο:

Εἰς προσεχεῖς ἐκλογὰς ἂν ἀναφανῶσιν καὶ πάλιν πολιτὰι ἐστερημένοι τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος, αὐτοὺς ὅχι μόνον δὲν θὰ τοὺς ὑπερασπισθῶμεν, ὡς ἄλλοτε, ἀλλὰ καὶ θὰ τοὺς καταστήσωμεν ἀντικείμενον ἀηδίας καὶ ονειδισμοῦ.

Γνώτωσαν δὲ καὶ τοῦτο:

Ὅτι ἐπειδὴ μόνον ἀπὸ δειλίαν δὲν θὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ Μητρώον τῶν Ἀρρένων, οἱ τοιοῦτοι εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς δὲν θὰ ὀνομάζωνται Βερουτιανοί, ἀλλὰ **Λειποτάκται!**

Τῶν τόσῃ ἡδέως ἀναγνωσθέντων πάντοτε Μαυροβουνιωτικῶν τοῦ ἐν Κετίνῃ Γραμματέως τοῦ Πολιτικοῦ Πρακτορείου φίλου κ. **Α. Λεονάρδου** ἐβόλαχμεν εἰς τὸ χερί τὴν συνέχειαν. Σήμερον δημοσιεύομεν τὰ Χριστούγεννα καὶ μετ' ὀλίγον τὸ Πάσχα. Οἱ Ἕλληνες ἐνδιαφερόμεθα καὶ εἰς τὰς ἐλαχίστας μαυροβουνιωτικὰς λεπτομερείας· διότι ἀγαπῶμεν τοὺς Μαυροβουνίους, ὅσον καὶ τοὺς ἥρωας τοῦ Εἰκοσιένα. Ὁ κ. Λεονάρδος προσέφερε σπουδαιοτάτην συμβολὴν εἰς τὴν ἀγάπην τῶν δύο ἐθνῶν, γνωρίσας ἡμῖν τόσῃ λεπτομερῶς καὶ θελκτικῶς ἀκόμη τὸν Μαυροβουνιωτικὸν βίον. Ἰσως εἶναι ἐκ τῶν ὀλίγων διπλωματικῶν μας ὑπαλλήλων οἵτινες εἰργάσθησαν ἐν τῇ θέσει των ὡς ἀληθεῖς Εὐρωπαῖοι. Ἡ εὐνοια δὲ τοῦ Ἡγεμόνος, ὡς καὶ τῶν ἐλληνικῶν κυβερνήσεων, τῆς τε παρελθούσης καὶ τῆς παρούσης, εἰσὶ δικαία ἀμοιβὴ τῆς ἀρίστης διπλωματικῆς ὑπηρεσίας του.

ἕως δεκατριῶν χρονῶ, τὸ πιάνω, τὸ ντύνω σὰν χανούμισα καὶ τὸ πᾶω στὴν Ἀθήνα, σώνει νὰ ᾔηνε βέβαιον, ὅτι θὰ μαζέψωμε πολλοὺς παρᾶδες.

— Δὲν κάμεις τίποτα, πρέπει νὰ ᾔηνε ἀληθινὴ τουρκοποῦλα. Ἐτυχες νὰ ἰδῇς κάμμιὰ τέτοια;

— Χίλιαις.

— Τί φοροῦν, πῶς εἶνε ντυμέναις, ξέρουν ἐλληνικὰ, εἶνε, καθὼς λέγουν, ωραίαις καὶ ὅτι ἀγαποῦν ἐξαιρετικὰ τοὺς χριστιανούς νέους;

— Ὡμορφαις γιὰ νὰ ᾔηνε, εἶνε, ὅσο γιὰ ἐλληνικὰ μερिकाῖς ξέρουν.

— Τὰ μοῦτρά των τᾶχουν σκεπασμένα;

— Καλὲ χριστιανέ μου, δὲν εἶδες στ' ἀλήθεια σ' ὅλη σου τὴ ζωὴ κάμμιὰ χανούμισα; Νὰ, τὰ μαλλιά των τὰ κάνουν κότσο καὶ βάνουν καὶ μιὰ χτένα χρυσή, στὸ λαίμω των περνοῦν ὀρμαθιαῖς φλουριά ἢ μαργαριτάρια, στὰ χέρια βάζουν βραχιόλια...

— Ἐγὼ εἶδα μιὰ ζωγραφισμένη ποῦ εἶχε καὶ στὸ ποδάρι τὸ ἓνα βραχιόλι.

— Μπορεῖ. Στὸ πρόσωπο βάζουν ἓνα πολὺ ψιλὸ τουλπάνι καὶ ἀφίνουν ξεμπομπούλωτα μόνον τὰ μμάτια καὶ τὴ μύτη.

— Ὡστε καὶ τὸ στόμα τὸ ἔχουν φραγμένο. Καὶ καλὰ, τότε ἂν θέλῃ νὰ τὰς φιλήσῃ κάνεις πῶς θὰ κἀν;

— Τραβᾷ λίγο τὸ γιασουμάκι καὶ ξεσκεπάζει ὅλο τὸ πρόσωπο. Κάνουν στὸ μάγουλο καὶ ψεύτικες ἐλθαῖς, βά-

φουν μὲ κρεμέζι τὰ χεῖλια των καὶ μὲ κάμένη μυρσίνη τὰ φρύδια των, βάφουν τὰ νύχια των κίτρινα καὶ φτειασιδόνονται πολὺ.

— Καλὰ, γι' αὐτὰ δὲν μᾶς πειράζει, εἶνε μιὰ ἀπλὴ συνήθεια καὶ τῆς τὰ κόφτω ἐγὼ ὅλα.

— Στὸ σῶμα φοροῦν πουκάμισο μακρὺ μεταξωτὸ καὶ ἀπὸ πᾶνω σαλβάρια κόκκινα καὶ πράσινα μεταξωτὰ ἢ ἀπὸ ἀτλάζι τὰ ὁποῖα κατεβαίνουν ἕως τοὺς ἀστραγάλους. Ἀπὸ πᾶνω πάλι φοροῦν ἓνα σὰν ράσο φαρδὴ ρούχο καὶ τιλύγονται μέσα ὅλαις ὅταν βγαίνουν ἐξω.

— Ὡστε καθὼς εἶνε μπαμπουλωμέναις θὰ ᾔηναι ἀδύνατον νὰ καταλάβῃ κάνεις τί σῶμα ἔχουν.

— Μεγάλον πρᾶγμα. Ἐχουν σῶμα καθὼς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Ἄν ᾔηνε παχειαῖς, φαίνονται, ἂν ᾔηνε πάλι λυγναῖς, πάλι φαίνονται. Στὰ πόδια φοροῦν χρυσὰ πασουμάκια.

— Ἀ καλὰ καὶ τόπες, ἀπὸ τὸ πόδι μπορεῖ νὰ ἐννοήσῃ τις περὶ τοῦ ὅλου, ἀλλὰ Κινέζα. Ἀλλὰ τώρα τὸ ζήτημα εἶνε πῶς νὰ πιάσουμε κάμμιὰ. Νὰ κάμῃ τις πόλεμον γιὰ μιὰ τουρκοποῦλα, ὡς ὁ Μενέλαος γιὰ τὴν Ἑλένην, δὲν ἀξίζει τὸν κόπο. Τὸ καλλίτερον θὰ ᾔηνε νὰ τὴν κλέψῃ. Ἀλλὰ διὰ νὰ τὴν κλέψῃ πρέπει νὰ κάμῃ πρῶτον ἐργολαβία. Ἀληθινὰ, πατριώτη, ἡ τουρκοπούλες κάμουν ἐργολαβία;

— Ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ καφάσια ποῦ εἶνε κλεισμένες πῶς νὰ κάμουν;